

Administratörernas rop skalla: »En patient åt alla!«

Trots vår utmärkta sjukvård, så händer det ibland att det uppstår köer i sjukvården. En duktig sjukvårdsadministratör har nu kommit på hur man kan minska dessa köer. Man ber patienterna stå närmare varandra.

Köerna har dock det goda med sig att många patienter hinner bli friska medan de står i kön. Köerna ökar också attraktiviteten hos det man köar för, enligt den lag som säger att ju svårare något är att få, desto attraktivare framstår det. Vem vill gå till en doktor som är lätt tillgänglig? En sådan läkare kan väl inte vara särskilt bra?

Sveriges sjukvård styrs av sjukvårdsadministratörer. Dessa förökar sig via knoppning och blir hela tiden fler och fler. Snart arbetar var tredje svensk som sjukvårdsadministratör och det kan kännas tryggt att veta. Om man plötsligt blir sjuk på gatan, så finns det alltid en administratör i närheten som kan rusa fram och fråga vilket upptagningsområde man tillhör, om man har patientbrickan på sig och som sedan förklarar varför åtta avdelningar på sjukhuset har sommarstängt just nu.

För att alla sjukvårdsadministratörer ska ha något att göra, kommer de ständigt på nya och ofta revolutionerande ideér för vår sjukvård. Enstaka

patienter, som inte tycker om att träffa på nya läkare jämt och ständigt, har klagat och sagt att de vill ha samma läkare jämt. Administratörerna har tagit fasta på detta klagomål och tyckt att detta också borde gälla läkarna. Varför ska läkarna ha olika patienter jämt? Vore det inte bättre om varje läkare alltid hade en och samma patient? Då skulle läkaren och patienten lära känna varandra ordentligt och läkaren skulle lätt kunna komma ihåg vad patienten lider av för sjukdom. Det har därför lagts fram ett förslag, att varje läkare bara ska ha en patient. Nu räcker förstås inte läkarna till så att alla patienter kan få en egen heltidsanställd doktor, så därför kommer doktorerna att lottas ut bland landets patienter. Många läkare ser med glädje fram mot denna reform.

Ett annat begåvat förslag berör också läkarnas arbete. På akutmottagningar överallt i landet finns alltid läkare beredda att ta hand om akut sjuka patienter. Som patient vet man att det finns läkare att tillgå om man blir akut dålig, men hur är det för läkarna? Läkare med fritidsproblem har länge krävt samma service, fast tvärtom. Dessa läkare vill ha tillgång till en jourhavande patient.

När läkare som alltid arbetar hårt och mycket, plötsligt får en stund ledig, vet de ofta inte vad de ska göra. De är så vana vid att ha patienter som ska undersökas och behandlas omkring sig, att en helg eller en semestervecka

utan patienter kan bli ytterst påfrestande.

Läkarna blir rastlösa, nervösa och vet inte vad de ska ta sig till. De börjar ringa vänner och bekanta och frågar hur dessa mår. »Men någons

stans har du väl ont?« vädjar de till sina vänner. »Mår du inte lite illa? Jag kan undersöka dig om du vill«. När de blir tillräckligt desperata ringer de upp kolleger och erbjuder sig att undersöka dem. »Du låter lite blek«, säger de i telefon, »jag borde kanske titta till dig«. Det finns en liten länkrörelse för dessa läkare, som lider av

Dr Truls

»Doktorn, alkohol är svaret! Men jag har glömt frågan.«

»vad-ska-jag-göra-utan-patienter«-syndromet. Sjukvårdsmyndigheterna överväger nu att inrätta en »jourhavande patient« dit dessa läkare kan vända sig om de inte kan få tag på några krassliga grannar eller bekanta. Dessa jourhavande patienter förväntas täcka ett sedan länge känt behov i sjukvården.

Veckans glada ^{journal} groda

Rickard Fuchs